

SYYSKUUN 2023 SENIORIKIRJE

Terveiset ja kiitokset Pirjo Torikalta

Hyvä seniorikirjeen lukija, olen diakoniatyöntekijä Pirjo Torikka. Varmaankin monelle teistä lukijoista olen vieras työntekijä, mutta teiskolaisille tutumpi henkilö. Tulin Teiskon seurakuntaan vuonna 1991 diakoniatyöntekijäksi ja yhdistymisen jälkeen työni on jatkunut Messukylän seurakunnassa, Teisko säilyen lähikirkkoalueenani.

Olen viihtynyt Teiskossa, syrjäseudulla, on hiljaisuutta ja rauhaa – luonto puhuttelee virikkeellisesti eri vuodenaikoina, pimeinä iltoina ja öinä tähtitaivas, revontulet ja kuu näkyvät kirkkaasti.

Ja niin ilolla kuin hädälläkin on ihmisen kasvot, joita ei voi sivuuttaa. Tänään olen monia kokemuksia ja kohtaamisia rikkaampi ja kiitollinen seurakuntalaisille ja vapaaehtoisille sekä yhteistyökumppaneille ja lähityötovereilleni yhteistyöstä ja tuesta, jota olen saanut kokea työni erivaiheissa. Valmistuin diakoniksi Pieksämäeltä Sisälähetysseuran diakoniaopistosta vuonna 1988. Valmistumiseni jälkeen olin diakoniatyöntekijänä kolme vuotta Tuusniemen seurakunnassa. Olen ollut kutsumusammattissa ja pitänyt työstäni, olen kiitollinen. Omat sukujuureni ovat vahvasti savolaiset ja ensi viikolla taas

”Juankoski, here I come”. Iäkkäät vanhempani asuvat Juankoskella.

Terveisiä Metsäkestilästä

Metsäkestilä on Ikaalisten Juhtimäen vanha kyläkoulu, joka nykyään palvelee hiljaisuuden viljelyn ja hengellisen ohjauksen paikkana.

Kuvassa päärakennus, jossa on keittiö, iso pirtti yhteisiä kokoontumisia ja ruokailuhetkiä varten ja kappeli sekä ohjaajien huoneet. Päärakennuksen vieressä on erillinen saunarakennus ja alakoulu majoitustiloina.

”Kulkemaan kanssasi kutsut, Kristus. Oi Kristus, valo meissä, valo meissä”. Taize- laulu on soinut viime päivät mielessäni ja olenpa ääneenkin sitä hyräillyt lenkkeillessäni. Olin elokuun

alussa Metsäkestilässä henkilökohtaisesti ohjatussa retriitissä neljä vuorokautta ja laulua laulettiin siellä. Kaipasin hengähdystä ja pysähtymistä oman elämäntilanteeni katseluun, kun olen jäämässä eläkkeelle. Henkilökohtaisesti ohjattu retriitti rakentui omista rukoushetkistä Raamatun tekstien äärellä, päivittäisistä keskusteluajoista oman ohjaajan kanssa ja joka päivä oli messu ja päivän päätteeksi hiljainen rukoushetki kappelissa. Tietysti tärkeä osa kokonaisuutta olivat yhteiset ruokailu- ja kahvihetket nauttien emännän maittavia ruokia ja leivonnaisia.

Rukoushetki, hiljaisuudessa tai ääneen lukien ja laulaen

Kulkemaan kanssasi kutsut, Kristus.

Oi, Kristus, valo meissä, valo meissä.

Samana päivänä oli kaksi opetuslasta menossa Emmaus-nimiseen kylään, jonne on Jerusalemita noin kahden tunnin kävelymatka. He keskustelivat kaikesta siitä, mitä oli tapahtunut. Heidän siinä puhellessaan Jeesus itse liittyi heidän seuraansa ja kulki heidän kanssaan. Luuk. 24: 13-15

Jumala, sinä, joka elät meidän kiitoksessamme. Kiitos rohkaisijoista, heistä, jotka olet lähettänyt vahvistamaan uskoani ja toivoani. Kiitos myös heistä, jotka ovat haavoittaneet ja horjuttaneet vaellustani, sillä heidän kauttaan, vaikeuksien keskellä, luottamus sinuun on vahvistunut. Kiitos matkakumppaneista, heistä, joiden kanssa olen saanut jakaa ilon ja surun. Saata, hyvä Jumala, meidät kaikki perille.

Tule, kanssani, Herra Jeesus, tule siunaa päivän työ. Tule illoin ja aamuin varhain, tule vielä, kun joutuu yö, tule vielä, kun joutuu yö. Tule askele askeleelta minun kanssani kulkemaan, Sua ilman en saata olla, pysy luonani ainiaan, pysy luonani ainiaan. virsi 548

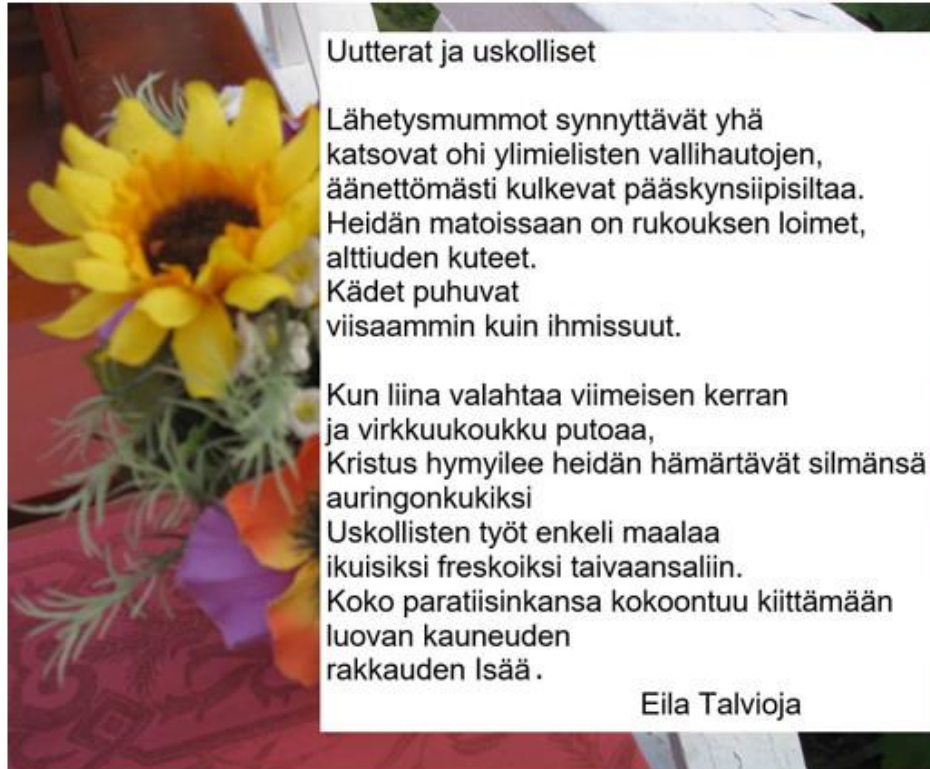
Toivotan sinulle värikkäitä syyspäiviä ja siunausta elämääsi!

Pirjo Torikka

1 Jussin jutut

Syyskuun seniorikirjeessä on jututettu taiteellista, esirukoilevaa sota-orpoa **Eila Talviojaa**. Hän on saanut paljon auttavia rukousvastauksia. Iän myötä hän on tullut entistä kiitollisemmaksi kaikesta, vaikka sairaudet koettelevat. Apuakin hän on saanut.

Toisena on jututettu **Reijo Röytiötä**. Laulunlahjalla varustettu nauvainen Reijo oli kahdeksanlapsisen perheen pojista toinen, muut olivat tyttäriä. Hän toimi kuorma-auton kuljettajana sekä hoitoalalla. Adventtikirkkotaustainen Reijo omaa yhteiskristillisen näkemyksen. Sanankuulossa hän käy milloin missäkin, jossa sanaa julistetaan ja lauletaan.

Eila Talviojalle tärkeintä: Jeesus Kristus on Vapahtajani 2

Siniristiliput liehuivat kesäkuussa Kiteen kansallispuhuun somistautuneen Eila Talviojan 90-vuotispäivänä. Olihan silloin Puolustusvoimain lippujuhlan päivä ja Mannerheimin syntymäpäivä.

Kiitollisuus kumpuaa henkilökohtaisesta uskosta ja syntien anteeksisaamisesta. Jo senioripiirissä olen huomannut Eilalle tärkeiksi uskonasiat. Hän haluaisi viikonvaihteisiin hengellistä tarjontaa Kaukajärvelle. Nyt kaikki tapahtuu suurentuneessa seurakunnassa etäämpänä.

Eila painottaa rukouksen tärkeyttä. Rukousvastauksena hän sai kävelykaverinkin. Luontoa ihailien he sauvakävellen kulkevat Kaukajärven maisemissa. Välillä levätään, rukoilaan ja luetaan Uutta Testamenttia ja Psalmia.

Vuosia sitten Eila otti yhteyttä pastori **Kaisa Yrjölään** ja viritti ajatuksen rukouspiiristä. Ajatus oli itänyt molemmilla. Piirissä koetaan kristittyjen yhteyttä.

Neuvostoliiton naapurissa Kiteellä asui **Rouvisen** perhe. ”Lapsuuteni päättyi kuusivuotiaana sotaan”, tytär Eila kuvaa. Tykit jyllisivät. Evakoon valmistauduttiin, mutta lähtökäsky puuttui. Kranaatin sirpale osui kesällä 1941 **Matti**-isän molempiin jalkoihin. Kuolema kohtasi, kun häntä ei ehditty viedä sairaalaan. Veri vuoti kuiviin. Äidistä tuli sotaleski ja lapsista neljä sotaorpoa. Kun äiti joutui olemaan kotoa poissa, vaikkapa myllyssä, vanhin lapsi Eila oli pelon vallassa: ”Entä jos äiti kuolee? Vastuulleni tulevat pienemmät. Miten selviämme?” Pelko oli onneksi turha. Pienehköllä maatilalla maata viljeltiin ja eläimiä pidettiin. Työtä oli paljon, mutta selvittiin.

Eilan koulureitti avautui. Keskikoulun hän kävi Kiteellä, lukion Joensuuissa. Opetusalalle suuntaavien opintojen sekä opintolainojen myötä Eila valmistui ensin kansakoulunopettajaksi, sitten maisteriksi.

3 Viimeisimmäksi hän oli Tampereen yliopiston normaalikoulun ruotsin kielen lehtorina.

”Lukeminen, runoilu ja kirjoittaminen ovat minua kiehtoneet”, runokirjan kirjoittanut Eila kertoo. Hän ja sotaorpo **Kerttu Toivonen** kokosivat ja toimittivat teoksen *’Jo aukeavat hiljaiset silmut – Sotaorvot kertovat’*. Muistojaan kertoivat Tampereen Seudun Sotaorvot ry:n jäsenet. Eilalle mainittu yhdistys on ollut merkityksellinen

Monia rukousvastauksia Eila on saanut. Eräs pappi rukoillessa totesi Eilan sisällä olevan möykyn, jonka Herra ottaa pois. Sodan- ja äidin menettämisen kauhu poistuivat. Kipeä asia **Talviojaksi** muuttuneelle Eilalle oli, ettei hän saanut lapsia. Pikkulapsia Eilan oli vaikea katsoa, kunnes rukoillessa ”Koin ihmeen. Jeesuksen rakkaus täytti sydämeni. Katkeruus sulii pois.” Erään kerran rukoilijalle tuli tiedon sanat: ”Sinä kirjoitat runoja ja lahja puhkeaa kukkaan”. Niin on käynyt. Syvää uskon- ja rukouselämää kiitollisena elävä Eila rukoilee vainottujen kristittyjen ja lähetystyön puolesta.

Puolisonsa **Aarnen** Eila menetti 2015. Vanhuus on tuonut sairauksia. Siivooja käy. Hyvät naapurit auttelevat rivitalon pienen pihan hoidossa. Kukat kukoistavat.

Reijo Röytiön tekee onnelliseksi usko ja että saa elää

Jo vuosikymmen sitten tapasin pariskunta Anja ja Reijo Röytiön siionivirsiseuroissa Kaukajärvellä. Elämänmyönteisen parin tapaaminen aina ilahdutti. Äskettäin tuli mieleeni, että Viestiveljet-kuorossa viime ja edellisvuonna toimintoihin eniten osallistunutta, neljä vuotta sitten leskeksi jäänyttä Reijoa pitäisi jututtaa.

Pienviljelystilalla Pyhäjärvi Ol:ssä eleli kahdeksanlapsinen Röytiön perhe, josta rippikoulun jälkeen tyttäriä lähti aina piikomaan. Reijo ihmettelee, miten ihmeessä hänen vanhempansa jakoivat tehdä kaiken tarvittavan. Mukavuuksia kodissa ei ollut. Elintarpeita saatiin pellostä, kasvimaalta, eläimistä lihaa, maitoa, luonnosta marjoja. Meijeristä ja isän talvisista metsätöistä saatiin rahaa.

Pohjanmaan ja Savon raja oli puolen kilometrin päässä. Pääasiassa Reijo kävikin koulunsa Kiuruveden puolella.

4

Entä sitten työt? Ensiksi nähtiin Reijon polkevan kolmipyöräisellä tavarakärryllä Kiuruvedellä. Juoksupoika kuljetti **Juho Peltolan** leipomotuotteita, keräili tilauksia ja lämmitti iltaisin kuumaksi ison leivinuunin yöllä tulevia leipojia varten.

Seuraavaksi nähtiin Reijoa Kiuruvedellä kuorma-auton apumiehenä ja 18-vuotiaana ratissa. Hän oli saanut sosiaalisin perustein tavallista nuorempana ammattiajo-oikeuden kuorma-autoille. Kiuruvedellä ja Saimaan kanavalla oli lyhemmät ajopestit. Lisälmissä Reijo oli useamman vuoden jakeluautoa kускаamassa. Lisälmi-Kuopio alueelle muodostuivat viikkoreitit.

Oli johdatusta, että Kajaanissa asusteleva Anja ja Reijo sattumoisin tapasivat lisälmen seurahuoneella. Eron kokenut yksinhuoltaja oli päättänyt, ettei enää mene naimisiin. Sydämet taisivat sykkähdellä kohtaamisen jälkeen tasatahtiin. Heidät vihitettiin Kajaanissa. Onnea lisäsi myöhemmin yhteinen tytär. Nyt Reijolle tuottaa iloa myös kolme lapsenlasta.

Anja toimi hoitoalalla. Reijoa kiinnosti ala, joten hänkin suoritti Lahdessa hierojakoulutuksen. Molemmat toimivat Kajaanissa ja Salossa kuntahoitajina. Salon aikana he liittyivät adventtiseurakunnan jäseniksi. He työskentelivät vuosien varrella eri puolilla Suomea. Nyt Tampereella kiintopisteenä Reijolla on Adventtikirkon ylläpitämä kristillinen koulu toimintoineen sekä yhteiskristillinen Viestiveljet.

Anja ja Reijo ovat kokeneet kovia vastoinikäymisiä. Niistä on selvitty ja he ovat olleet kiitollisia jälkeinpäin johdatuksesta silloinkin.

Missä sanaa julistettiin ja laulettiin hengellisiä lauluja, sinne yhteisävelinen avara pari Anja ja Reijo hakeutuivat.

Helposti lähestyttävä, vaimonsa omaishoitajana vuosia toiminut, nyt leskenä elävä Reijo kulkee yksin hengellisissä tilaisuuksissa.

Aivotreeniä laskien MAATILAN ELÄIMET

Tehtävät voi ratkaista joko päässä laskien tai kynällä ja paperilla.

Matilla ja Maijalla on hieno maatila. He hoitavat sitä yhdessä. Myös heidän kolme lastaan osallistuvat innokkaasti ainakin lemmikkien hoitamiseen. Heillä on kaksi koiraa: Rippe ja Nappi sekä kolme kissaa: Miisu, Takku ja Lulu. Lisäksi perheellä on Salama-hevonen, jolla työt ratsastavat. Koirat ovat isännän uskollista metsästysseuraa. Lehmiä tilalla on 25 ja vasikoita lisäksi kymmenen. Navetan takana laiduntaa kuusi lammasta. Maija saa niistä villaa huovutusharrastukseensa. Kymmenen kanaa tuottavat munia ja Ukko-kukko kiekkuu pihassa komeasti. Kesäisin tilalla on myös pari kesäpossua ja lammessa polskivat neljä ankkua.

1. Montako eläintä tilalla on kesällä yhteensä?

2. Montako häntää tilalla on?

3. Montako siipeä tilalla on?

4. Montako jalkaa tilalla tepastelee?

5. Montako eläintä tilalla on syksyllä, kun

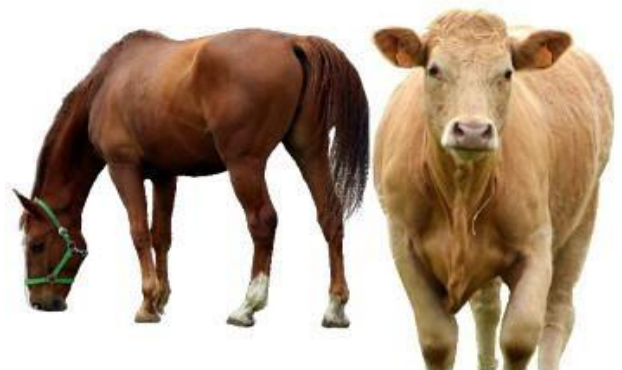
- Kuusi lehmää saa kesällä vasikan.

- Kaksi lammasta saa kumpikin karitsan.

- Miisu-kissa saa viisi poikasta, joista neljä annetaan hyviin koteihin.

- Kesäpossut, kolme lehmää ja kaksi lammasta teurastetaan syksyllä.

- Kettu oli päässyt illan pimetessä kanalaan ja vienyt yhden kanan mennessään.

Oikeat vastaukset seuraavalla sivulla.

Senioritoiminta 2021

www.vahvike.fi

OIKEAT VASTAUKSET AIVOTREENIIN MAATILAN ELÄIMET

1. Montako eläintä tilalla on kesällä yhteensä?

2 koiraa + 3 kissaa + hevonen + 25 lehmää + 10 vasikkaa + 6
lammasta + 10 kanaa + kukko + 2 possua + 4 ankaa = **64**

2. Montako häntää tilalla on kesällä?

koirat 2 + kissat 3 + hevonen 1 + lehmät 25 + vasikat 10
+ lampaat 6 + possut 2 = **49**

3. Montako siipeä tilalla on?

kanat (10x2) 20 + kukko (1x2) 2 + ankat (4x2) 8 = **30**

4. Montako jalkaa tilalla tepastelee?

Matti, Maija ja lapset yht. 10 + koirat 8 + kissat 12 +
hevonen 4 + lehmät 100 + vasikat 40 + lampaat 24
+ kanat 20 + kukko 2 + possut 8 + ankat 8 = **236**

5. Montako eläintä tilalla on syksyllä?

koirat 2 + kissat 4 + hevonen 1 + lehmät 22 + vasikat 16
+ lampaat 4 + kanat 9 + kukko 1 + ankat 4 = **63**

